

Til
Børne- og Ungeforvaltningen
Direktionssekretariatet
Rådhuset
1599 København V.

06.02.2009

Høringssvar til oplægget "Pædagogiske Perspektivplan 2009"

LFS vil hermed skriftligt tilkendegive vores svar på oplægget "Pædagogiske Perspektivplan 2009"

LFS finder det positivt, at Københavns kommunes politikere og dermed forvaltningen har ønsket at formulere visionerne og værdierne for det pædagogiske område i en tæt dialog med det pædagogiske personale. Selve høringsforslaget rummer, indfanger og beskriver på udmærket vis, nogle af de vigtigste elementer i det pædagogiske relationsarbejde.

LFS mener dog, at der er få men væsentlige svagheder i høringsforslaget. Der skrives om barnet og om børn, mens anerkendelsen af børns selvstændige kulturproduktion og reproduktion er fraværende. Et enkelt sted (side 22) er beskrivelse af børns samvær dissideret forkert; "Børnenes samvær kan medvirke til at skabe en børnekultur" Der eksistere altid en børnekultur i alle daginstitutioner, så børns samvær skaber og videreudvikler deres egne børnekultur.

LFS mener, at en anerkendelse og beskrivelse af børn og unges kulturproduktion og reproduktion vil styrke "Pædagogisk Perspektivplan" og samtidig indarbejde nyere og væsentlige forskningsbidrag på børne- og ungdomsområdet.

Afsnittet 4.1.1 "Børn har brug for at være en del af en kammeratskabsgruppe" formår ikke at beskrive børns kultur fællesskab selvom det er oplagt hér. Afsnittet 4.2 "Dannelse" formår ikke her at beskrive dannelse som noget der også foregår børn og børn i mellem, selvom der ligger solid forskningsdokumentation på hvor meget børn i vuggestue, børnehave fritidshjem/KKFO og skole er medskabere af deres egen nutid og fremtid. Pædagogisk Perspektivplan giver ikke mening før der er en anerkendelse og respekt af at det unikke der sker i børnehøjde.

LFS mener at børneperspektivet skal fylde i Pædagogisk Perspektivplan, - mere end en bisætning. LFS har adskillige gange i forskellige høringssvar påpeget, at politikerne og forvaltningen bliver nødt til at skifte det smalle børnekulturbegreb ud med det brede børns kulturbegreb.

Der er en fælles erkendelse på det pædagogiske område og i samfundet; fra 3-4 års alderen spiller leg og kammeratskabsrelationer lige så vigtig en rolle som voksen-barn-relationen! Nyere forskning viser også i de mindste børns jævnalderrelationer, at de er i færd med at "bygge" eller konstruere deres barndom

I **børns kultur** er der tale om en grundlæggende kultiveringsproces som er vital. Gennem det børnene *gør*, konstruerer de aktivt deres relationer, venskaber og fællesskab. Der udvikler sig en (lege)kultur i og med at de *efterligner* hinanden og *gentager* visse (lege)handlinger, som dermed bliver til rutiner.

Det at legehåndlinger dyrkes over tid og bliver til rutiner, viser at aktiviteterne hviler på udveksling af fælles *følelser*, en fælles *forståelse* og fælles *intentioner* børnene imellem, - og dermed er der tale om en selvstændig børnekultur produceret af børn og børn imellem. Når legehåndlingerne er blevet til gentagne og forudsigelige rutiner, er der etableret en selvstændig "toddlerkultur". Den er ikke statisk, men dyrkes videre i stadig nye variationer. Toddlerkulturen udvikler sig desuden som en del af den øvrige kultur, såvel i daginstitutionen som i det øvrige samfund.

LFS foreslår, at børns kulturfællesskab beskrives i "Pædagogiske Perspektivplan 2009" og som konsekvens heraf, ønsker LFS en tilføjelse og en ny "bombe" på side 21 i afsnittet med overskriften; Læring kan være et perspektiv på pædagogiske praksis.

- Læring finder sted i relationen, i det gensidige samspil mellem børn og børn imellem

I småtings afdelingen:

LFS mener ikke man kan tale om en "anerkendende pædagogik". Det er et modebegreb og er meget lidt anerkendende! Modspørgsmålet er: "findes der en ikke-anerkendende pædagogik?". Svaret er Nej. Pædagogik reflekterer et mellemværende og pædagogik handler først og fremmest om relationer, - og "Det er i relationen, anerkendelsen kommer til udtryk, det er relationen, der skaber gensidigheden og udfolder ansvaret" (Gustavsson,2000). Det giver derfor ingen mening at tale om en "anerkendende pædagogik". Pædagogik er anerkendende, ellers er det ikke pædagogik, men noget andet.

LFS mener, at det er udtryk for en disrespekt for det pædagogiske område, at der bruges snævre stillingsbetegnelser som ”pædagog” i ”Pædagogiske Perspektivplan 2009”. Der findes en lang række andre pædagogiske medarbejdere på de fritidspædagogiske institutioner, så den rigtige beskrivelse skal være ”pædagogisk(e) medarbejder(e)” og ”pædagogisk personale”. LFS forventer at denne fejl rettes.

Med venlig hilsen

p.v.a LFS

Jan Hoby, Næstformand i LFS

Til orientering er her en opstilling af forskellen mellem det smalle kulturbegreb og det brede kulturbegreb.

Børnekultur eller børns kultur.

Det smalle kulturbegreb   &   Det brede kulturbegreb

Kultur er noget man har	Kultur er noget man er
Produktorienteret perspektiv	Procesorienteret perspektiv
Børnekultur	Børns Kultur
Skabt af voksne for børn	Skabes børn og børn i mellem
Kunstnerisk og mediebarne udtryksformer som artefakter	Æstetiske praksisser som leg med råstofferne; mønstre og måder
Mål: det gode (danske) barn Kvalitet: middelklassens kulturelle normer og værdi	Mål: den gode leg Kvalitet; den gode leg og den gode leger

Til: Københavns Kommune - Børne- og Ungdomsforvaltningen
Sendt elektronisk til buf@buf.kk.dk

Dokument: Brevdato

Sagsnr.
Sag: Sagsnr.

Høringssvar vedr. Målsætninger for fritidshjem og KKFO'er samt pædagogisk perspektivplan

Dokumentnr.
Dokument: Dokumentnr.

Prinsesse Thyras Børnehus er en 0-6 års institution med 45 børn – Vi har med interesse læst høringsforslaget til ”Målsætninger for fritidshjem og KKFO'er 2009 samt pædagogisk perspektivplan 2009.

Sagsbehandler
Dokument:
Sagsbehandler

Vi bemærker med stor tilfredshed at begreber som anerkendelse, trivsel, inklusion, alsidig udvikling tryghed i overgange, refleksion, innovation, dannelse, trivsel og livsglæde er en del af indholdet.

Vi læser mange gode intentioner og mener at Børne- og unge Forvaltningen har medinddraget væsentlige faktorer fra de processer der har været i f.eks. visionsdebatten. Det tegner godt, men mangler sammenskrivning. Måske vil det blive mere læsevenligt hvis der reduceres i afsnit fra arbejdet med den første pædagogiske perspektivplan?

Vi vil vældig gerne leve op til pædagogisk perspektivplan og det kommunale værdigrundlag (respekt, ligeværd, dialog og tillid). I det ser vi muligheden for at arbejde i det demokratiske fællesskab som en daginstitution er. Desværre frygter vi at demokratiske processer afløses af topstyring.

Anerkendelse, trivsel, inklusion, alsidig udvikling, tryghed i overgange, refleksion, innovation, dannelse, trivsel og livsglæde i en institution kommer ikke af sig selv, der skal arbejdes og udvikles på voksenplan hvis vi skal leve op til de krav der stilles. Det har vi i flere år gjort på pædagogiske arbejdsdage uden børn (lukkedage) det giver den enkelte medarbejder ejerskab til Årsplanen. Årsplanen er institutionens genspejl af Børne- og ungepolitikken, pædagogisk perspektivplan og de børn og forældre som er brugere i institutionen.

Voksne skal være rollemodeller for børn, vi frygter at det psykiske arbejdsmiljø bliver belastende i en grad som giver trætte og udbrændte rollemodeller. Vi frygter for kontinuiteten og vil anbefale at der som konsekvens af intentionerne i pædagogisk perspektivplan gives mulighed for at afholde 4 lukkedage om året. Lukkedage skal bruges til at arbejde med Årsplaner, evaluering, udvikling og samarbejdet i institutionerne alt sammen med afsæt i pædagogisk perspektivplan, naturligvis.

Venlig hilsen

Lene Drewsen
Tillidsmand

Liselotte Christiansen
Leder

1502 København V

Telefax
3366 7053

EAN nummer
5798009383730

www.kk.dk